

Rapport från medlemsmötet den 8:e oktober



Virpi började sin berättelse med ett som hon själv uttryckte det en "vansinnesförsäljning" 2007 av en blågul ara. Hon kallade den för Tintin. Tyvärr dog den efter bara två år av en sönderstucken kräva, som den fått av flisade enepinnar.

Virpi hade vid den tiden ingen kunskap om att hålla fåglar så hon köpte ytterligare en blågul ara. Men det visade sig att denna fågel var sjuk redan vid införskaffandet, Virpi hade ju ingen kunskap att se det vid försäljningen. Den hade leverskador, fjädercystor och hudtumörer. Fågeln överlevde i 7 år. Virpi fick tag på den två år äldre system till hennes fågel. Även hon hade samma fel, fjädercystor och hudtumörer. Virpi konstaterade

då att det måste vara en inavel. Denna fågellinje är idag borta ur aveln.

Dessa två läxor gjorde att hon började läsa och lära sig om fåglar, deras behov och beteenden.

Det resulterade också i att hon idag arbetar emot all försäljning av fåglar där säljaren inte kontrollerar att de presumtiva kunderna verkligen vet vad de köper och ger sig in på när de köper en fågel.



Virpi arbetar med filmbolag och lånar ut sina fåglar. De började fråga efter korpar. Hon har korpar som är inköpta från uppfödare i Belgien. Hon har idag två arter, vars ursprung är från Afrika, *Corvus albicollis* (vitnackad korp) och *Corvus albus* (svartvit kråka). Det var inte lätt att få tag på uppfödare och som ville sälja sina fåglar. *C. albicollis*-paret fick hon lova att aldrig göra sig av med. Det paret köpte hon av en uppfödare som skulle sluta med sin verksamhet. I köpet ingick även en *C. albicollis* hona som satt ensam hos den första uppfödaren som sålde *C. albus*. Det är ett par och hon har fått en kull på dem. Den vitnackade korphonan, Stina, är den fågel som Virpi arbetar med. Hon har medverkat i Trollkarlens dotter, julkalendern tjuvarnas jul, Jordskott, Jägarna 3.



Virpi säger att allt hon lärt sig har hon lärt av Stina, t.ex. stress hos fåglar och särskilt hos korp. Korp skall hanteras som falkar med falkhandskar på när de sitter på handen. De skall definitivt inte sitta på en axel för då riskerar man att bli enögd.

Korpar är inte sällskapsdjur, utan skall hanteras som djurparksdjur. Voljärerna har djurparksmått.

Hon försöker att hålla så naturlig miljö som möjligt. Det betyder att underlaget i voljärerna är gräs. En korp lever halva sitt liv på marken, då den samlar och gömmer resurser till sämre tider osv.

Gräset måste ansas och Virpi slår det med lie. En dag så slår hon till en stenhög i Stinas voljär. Virpi blir nyfiken varför den högen ligger där. Det är inte något som Virpi lagt dit, alltså måste det vara fågeln. Hon tog en stol och satte sig ner några timmar för att iaktta Stina. Det som sker, är att Stina tar sin lunch, hoppar bort till stenhögen, lyfter bort stenarna, tar upp ett köttstycke som hon tidigare har lagt ner och gömt, därefter rensar hon det färska köttstycket från ben och lägger ner det i gropen. Därefter täpper hon åter igen gropen. Det hela sker genom en noggrann procedur. Först stenarna, sedan täcks stenhögen med pinnar, de gamla rensade benbitarna och annat skräp hon samlat ihop och till sist med gräs. Hon äter inte upp det gamla köttstycket, utan hon äter maggotarna som kommit för att äta på köttstycket. De är godare och mer näringsrika genom att de är fetare än köttet. Beteendet och det faktum att hon endast gör det under juli månad, gör att Virpi kontaktar ett par forskarteam som skall göra en studie nästa sommar på beteendet, eftersom det inte finns beskrivet någonstans.

Att göra voljäer och utfodring så naturliga som möjligt hade också en baksida: parasiter som t.ex. gapmask. Daggmasken är mellanvärd för gapmasken och sprids genom avföringen från smittade fåglar. Men det värsta hotet ser Virpi att parasiten trichomonas är*.

Virpi har både friflygande och vilda duvor som flyger runt om korphägnen. Detta innebar att korparna blev infekterade med trichomonas. Behandlingarna har varit operation av infekterade tungor och antibiotika. Hon lärde sig då att duvuppfödare använder vitlök till sina besättningar. Vitlök innehåller alliin och enzymet alliinias. När dessa två ämnen kommer i kontakt med varandra bildas



ämnet allicin. Allicin har en skyddande effekt mot skadedjursangrepp och har antiseptiska och svampdödande egenskaper.

Virpi ger sin fågelbesättning vitlöksextrakt i dricksvattnet en gång per vecka och har idag helt trichomonasfria djur.

Hennes korpar är inte tama. De går aldrig fram till Virpi, därför att hon är den som hanterat fåglarna när de varit sjuka och därmed har de otäcka upplevelser av behandlingarna. Skillnaden mellan papegojor och korpar är att korparna aldrig glömmet!

Virpi fortsätter att diskutera hur vi "gosar" med våra tamfåglar. De har fullt av erogena zoner och håller man på att klia dem på dessa delar av kroppen innebär det sexuell uppmuntran. Resultatet kan bli frustrerade fåglar.

Det viktigt att lära sig hur de fåglar man håller fungerar.

Virpi anser att det är viktigt att tänka på storleken på fågeln man vill ha som sällskapsfågel. En blågul ara kräver mycket stora utrymmen. Hennes första uppfödning är blågul ara, men hon har tagit hem nya avelspar från Tyskland av gulnackad och brunpannad ara som har en bättre storlek.

I verksamheten har de praktikanter från naturbruksgymnasier. De tränar på bl.a. inkallning av fåglar.



Att lyckats med inkallning av fåglar beror på flera faktorer: att fågeln är fokuserad, får den motivation den behöver samt har lärt sig bra flygteknik. En fågel som sitter i en bur hela tiden lär sig inte att flyga ordentligt. Fågeln saknar en bra landningsteknik.

Att ha friflygande papegojor innebär en risk eftersom vi har rovfåglar i vår fauna, framförallt duvhök som slår sina byten i luften. Virpi

berättar om när hennes ena fågel blev attackerad av en duvhök. Vid en inflygning till Virpi dök en duvhök upp och i slagögonblicket vänder sig papegojan och flyger upp-och-ner och biter duvhöken. Hon menar att det är ren instinkt. Fågeln är född i fångenskap och lever i fångenskap så det är inget som är inlärt.

Virpi har också barngrupper som kommer och hälsar på. Det här är vad de första papegojorna ledde till. Hennes stora fokus ligger idag på att dela med sig av erfarenheter och kunskap till andra för att förmedla en sund fågelhållning.

Virpi är oerhört noga med vem hon säljer sina fåglar till. Hon kräver att de har avsätter tid att komma några dagar till henne för att se att fågeln och den presumtiva ägaren trivs tillsammans. Hon begär också att voljärerna är färdigbyggda innan de får köpa fågeln. Hon finns till hands om de som köpt fåglar av henne behöver stöd och hjälp vid frågor.

Virpi slutar föredraget med att säga att föreningslivet är det bästa sättet att lära sig om fåglar. Man kan också påverka andra till något bättre. Facebookgrupper där fågelhållare bland annat visar upp sina voljärbyggen ger inspiration. Hon tycker att det är jättekul och menar att det bidrar till föreningslivet.

Efter föredraget gick vi alla ner för en trevlig fikastund och samtal.

Vid pennan Rita Grandér 20171029

*Gulknopp (trikomoniäs) orsakas av trichomonasparasiten. Namnet gulknopp kommer från att svalget får gula infekterade härdar. Infektionen påverkar övre delen av mag-tarmkanalen och skadar slemhinnorna och munhålan. Detta leder till att fåglarna får svårt att äta och dricka. De infekterade djuren dör oftast av svält.

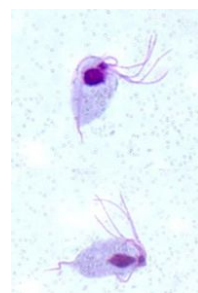
Parasiten är encellig och första gången man noterade att framförallt grönfinkarna infekterades var i Sverige 2008. Även andra småfåglar som talgoxar och domherrar har noterats infekterade. Den anses vara etablerad i Sverige sedan 2009.

Smittspridningen sker genom direktkontakt, eftersom flagellaten inte överlever mer än 30 minuter utanför värdjuret och den tål heller inte minusgrader. Spridningen sker främst under vår, sommar och höst då temperaturen ännu inte hunnit gå under noll. Fågelborden är en plats där parasiten sprids, eftersom fåglarna kan sitta i maten och äta.

Spridning sker:

- Via saliven när hanen uppvaktar honan inför parningen med matningsritualer.
- Via saliven när vuxna fåglar matar sina ungar i boet.
- När rovfåglar äter smittade fåglar.
- Via vatten.
- Via fröresten under fågelbord
- Infekterade fåglar som har svårt att äta tappar frön som andra friska fåglar äter upp.

Svalginfektioner har duvuppfödare känt till sedan 1500-talet.



Trichomonas gallinae